

של קריניצי

ביום ראשון השבוע נפתחה הצהרה של ראש עיריית רמת-גן המנוח, אברהם קריניצי.

קריניצי היה נשוי שלוש פעמים. אשתו הראשונה ילדה לו שתי בנות ושני בנים, מהם אחד מת לפני זמן רב.

משתי הבנות, היתה המקורבת יותר אליו מורים יקום, שגם עבדה לידו, בתור מנהלת מחלקה בעיריית רמת-גן. עם הבת השנייה, שזכה שמואלביץ, התראה פחות.

מאשתו הראשונה התגרש קריניצי מזמן מוזמן. אשה זו נפטרה לפני שנים מעטות. גם מאשתו השנייה, שמתה גם היא לפני זמן קצר, הוא התגרש לפני שנים רבות. מזה 25 שנים הוא חי עם אשתו השלישית. הוא נחשב תמיד לגבר פופולארי, לא בגלל עושרו, אלא בגלל אישיותו הנהדרת. השבוע, כשנפתחה צוואתו, הסתבר שאת ירושתו, המגיעה להון של מיליונים, הוא חילק בין שלושת ילדיו. לאשתו האחרונה דאג רק שיהיה לה סכום מסוים שיספיק למחייתה בכבוד, ולא יותר.

הרמטכ"ל היום ברייב זרח מנחת, עזר וייצמן ורדו זרח מנחת, כל הגנרלים ראלים זרחו מנחת. ורס"ר ויקטור המ פורטס הפעיל את הצדעתו המפורסמת — כאשר באה רוחמה צפירי, מזכירתו.

סרן רוחמה

אברהם קריניצי המנוח ואמנתו שרה

הכוכב הביישן

יש המון ישראליות המעוניינות לדעת מה עושה ריצ'ארד האריס עם זוגו הפנוי, ואולי אפשר לעזור לו לעשות איתו משהו.

רמטכ"ל, בברית-הנישואין עם הבח"ל שלה מוטי, שהיה עד עתה כלכלן בפוכים, ושמתה יהיה גם בנוסף הבעל של המדי כירה של הרמטכ"ל. החתונה היתה נעימה ולבבית, כמו ש'.

ח ת ו נ ה צ ב א י ת

אמרים, גם אם בלי תזמורת, ואחריה נישגו הזוג הצעיר לירח-יבש במלון אכדיה, ואחרי זה נסעו לנפוש קצת בסבריה, שהיא עיר מולדתה של רוחמה.

התנגדות עקרונית

בוא תכיר את דן בן-אמוץ, אמרה בעלת הפאב פרדריקה סגל, לזכות מנקביץ, התסריטאי של בלומפילד, שבא להתארח בפאב שלה.

אני לא מעוניין, ענה וולף מנקוביץ. אבל זה ידיד שלי, התעקשה פרדריקה. אבל אני פשוט לא מעוניין, ענה וולף. פרדריקה לא שמהלב לחומרת הבעייה, וניסתה ללחוץ עליו. ואז וולף פשוט קם ממקומו, לקח את אפיכה מרכס שהיתה איתו, ויצא איתה מהמקום.

פרדריקה המופתעת, שבדרך-כלל לא קוראים לה פיטפופים כאלה כימעט לעולם, התחילה לברר מה הולך פה. מה כל-כך רע בדן בן-אמוץ, שעוד לפני שמכירים אותו בורחים ממנו כידוע, מי ששואל — נענה. ומה התברר לה?

התברר לה, שלפני חודש, דן עוד בכלל לא היה כל-כך מאוס. להיפך: מנקביץ, ש' חיפש אז שחקנים בשביל סרטו, הזמין אר' תו לבוא לשחק. דן הסכים בפריוציפי, אבל ביקש לראות קודם את התסריט, כדי לדעת לתוך מה הוא הולך להכניס את עצמו. אח' רי שהוא קרא את התסריט, הוא ענה למנ' קביץ בשלילה רבתית מאוד.

למה? ביקש מנקביץ לדעת. אני בדבר כזה לא משחק, הטביר דן בבחירתו.

אבל למה? המשיך מנקביץ להקשות. כי התסריט חרא? פירט דן בנימוס. עכשיו הבין מנקביץ: ממתי אתה מבין משהו בתסריטים? השיב לדן. וממתי אתה בכלל כותב תסריטים? השיב דן מצידו. בזה-נסתיימה השיחה הלבבית, ומאז יש למנקביץ התנגדות עקרונית לדן.

פשוט יוצא בלבול עם בת זוגו לסרט — רומי שניידר.

כי למרות שהוא ריצ'ארד האריס, הוא בעצם בחור די ביישן, מסתובב כל היום בגינס עם החולצה בחוף, ובערב קופץ לשכון בפאב, שהוא כימעט המקום היחידי שבו הוא מבלה. ועם מי הוא מבלה — גם בפאב וגם אחרי זה? עם רומי.

לא שהם התאהבו חס וחלילה. לא, לא. רומי מאוהבת בבעלה, ובעלה בה, וכל פעם הוא מתקשר איתה מברלין, ששם הוא מביים עכשיו סרט. אלא שרומי פשוט ערה לעוב' דה, שריצ'ארד הוא מאוד ביישן. ומאחר שאישה הוא לא מתבייש, היא מסכימה שהם לא יתביישו ביחד.

האריס

לא שזה לימד את קתרינה לקח. היא המשיכה במינהגה לתפוס את כל מה שבא ליד. וזה, אל תשכחו, אחרי שכבר טרפה שלושה בעלים ((הכי הרבה אהב' תי את השני, אח, זה היה קוואק אמני תי, למרות שנולד ברומניה.))

באחד המיקרים, למשל, נפל ברישתה בתול צעיר, שלא ידע בכלל למה הוא נופל. מה עשתה אשת-הרוח, כדי לרמוז לו במה דברים אמורים?

אל תדאגו — יש שיטות: היא התחילה לעיין איתו ביחד בספר על אמנות מצרית עתיקה. מותר, לא! בטח.

אלא מה? כשהגיעו לאחת התמונות, המראה מישגל מעניין במיוחד בין מצרי עתיק למצרית עתיקה, נעצרה — והפי' סיקה לדפדף. רגע, שניים שלושה — שום דבר. היא לא מדפדפת הלאה. בסוף אפילו הבחור הבין — ותשמעו, המיסוכן נתן זינוק לדלת, כאילו מלאך' המוות בעיקבותיו, והשאיר את קתרינה לבדה, עם האמנות המצרית העתיקה והכל.

את הרשימה המלאה תקצר הרשימה מלפרט. היה הפרופסור מהאוניברסיטה, שנמלט מנסינות-החיזור שלה רק אחרי שטען להגנות שהוא הזמו. והיה ההזמו האמיתי, שלמען שיפור מעמדו הפי' נאנסי היה מוכן אפילו לזה. והיה והיה והיה.

ואל תתרשמו חס-חלילה שאני מספ' רת לכם היסטוריה. שושנת-הרוחות שלי נו ממשכה לעוד באון וגאון גם כיום, יום עם, שעה שעה, שיהיה לה לבריאות. אה, כן, שכחתי משהו. תמיד אני שוכחת את העיקר: שכחתי לספר לכם בת כמה היא, קתרינה שלנו. בת 74!

שושנת הרוחות

מועילה מאוד. ורק בעייה אחת יש לאזרחית הזו: הגברים. זאת אומרת, מבחינתה זו בכלל לא בעייה. כמו אותו חולה שנשאל על-ידי הפסיכיאטר שלו: ,,מאילו סטיות אתה סובל?'' והוא ענה: ,,מי סובל? אני נהנה מהן.''

קתרינה, בקיצור, אוהבת גברים. אבל מאוד: היא מלקטת אותם מכל ארבע רוחות השמים, בלי לברור יותר מה זמי. ובגלל זה היא לא בוררת יותר מדי, היא נופלת לעיתים בפה.

המיקרה המפורסם ביותר שהיא נפ' לה בפח היה כשהיא פיתחה רומן לו-הט עם גבר חסון ונאה, בלי לבדוק מקרוב את יושרו המוסרי, שזה דבר חשוב מאוד ביחסים כאלה. אבל אותו גבר, מסתבר, ידע טוב מאוד עם מי יש לו עסק.

קתרינה הגדולה, אם אתם זוכרים עוד משהו מההיסטוריה שלכם, היתה צארית ידועה ומפורסמת ברוסיה, לפני שארץ זו הפכה למאור כל העמים. אבל רוסיה היא רוסיה, וישראל היא רק ישראל, ולכן ברור שכשיש גם לנו קתרינה גדולה כזו, היא כמובן אי' ננה צארית, ואפילו לא נסיכה. קתרינה הגדולה שבה אני מספרת, היא בסך-הכל בעלת מיפעל גדול ומצליח אי-שם בין מטולה לאילת.

אולם, כיאות וכיאה לאשת-רוח אמני תית' וכזו היא קתרינה שלנו, שדרך אגב יש לה שם אחר, קתרינה זה רק הכינוי שלה, תיכף תדעו למה — כיאה וכיאות, אמרתי, מתעניינת בעלת המיפ' על שלנו גם בדברים העומדים ברומנו של עולם. מאוד ברומנו אפילו. כך שאתם יכולים לראות שהיא בסך-הכל אזרחית

הדועים בציבור

מזורה: הוא ביקש, בשיא העדינות, שהשר פט יעביר את התיק לשופט אחר. ואז נזכר השופט המלומד, שבעצם גם לו יש בצד ידועה כזו, שבה הוא תומך, זן ומפרנס כבר שנים רבות. ולמרות שהוא לא חשב אף לרגע לעשות בגלל זה פרו' טקציה לבעל לעמד כנתבע בפניו, הרי ש' בכל זאת, למען לא יהיה פגע מוסרי בעסק, החליט להיעתר לבקשת העורר-דין, והעביר את המשפט לקלוגה שלו. אחד כזה שאין לו ידועה. או שהידועה שלו לא ידועה.